

kunde maaffee det Tilfælde indtræde, hvor det maatte afgjøres, om man overhovedet fra Statens Side vilde yde det til Theatret, der da maatte være fornødent for at opretholde det, — og det haaber jeg, man vilde gjøre, — eller om man vilde aldeles opgve det, og da vilde der, det maa jeg tilføie, dog være al Sikkerhed tilstede for det Beløb, Underbalancen vilde være voxet til, i hvad der maa henregnes til Theatrets Giendele. At der imidlertid ikke for Diebliffet er Spørgsmaal om noget Saabant, kan jeg aldeles bestemt udtale. Det er ganske vist, at det er under i mange Henseender høist uheldige Forhold, Theatret nu maa virke; disse Forhold behøve ikke her at nævnes, det kan være baade tilregnelige og utilregnelige Omstændigheder, der have fremkaldt dem, og det vilde være uheldigt at forbyde sig i Detailen deraf. Imidlertid maa jeg her bemærke, at, trods alt dette, har Theatrets Indtægt, netop i den seneste Tid, navnlig i indeværende Maaned, hævet sig saaledes, at den har overstredet det budgetterede; den har vistnok i de foregaaende Maaneder været under den budgetterede, hvilket meget naturligt forklæres af de Omstændigheder, hvortil jeg sigtede, men Tilstanden er dog ikke anderledes, end at naar man sammenlægger det hele Tidrum af indeværende Regnskabsaar, i hvilket der er spillet, saa er det, som efter Budgettet skulde indkomme, paa ganske Tid nær fuldstændig tilveiebragt. Naar der tages Hensyn til den Udvikling af Kræfterne, som Enhver maa erkjende netop i den sidste Tid har vist sig ved Theatret, og naar der tages Hensyn til, at det netop er de paa følgende Maaneder, der i Almindelighed frembringe den høiere Indtægt, saa synes der ikke at kunne være noget Foruroligende tilstede. Jeg troer ved hvad jeg nu har fremsført, at have givet de Oplysninger, som med Hensyn til de fremsatte Momenter allerede nu synes at kunne kræves.

Ordføreren: Jeg skal først tillade mig den Bemærkning, at, da jeg forrige Gang havde Ordet, glemte jeg at gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, at, hvis Fleertallets Forslag om en Forandring med Hensyn til

Theatrets Regnskabsaar vedtages, maa tillige Bemærkningen nederst Sp. 37—38 i Finantsloven: „hvoraf $\frac{1}{4}$ bliver at tage til Indtægt i Theatrets Regnskab for Aaret 1858—59, der vil komme til at omfatte Tidrummet til 30te Juni 1859, og $\frac{3}{4}$ i Theatrets Regnskab for Theateraaret 1859—60,“ falde bort. Hvad nu denne Forandring af Regnskabsaaret angaaer, da skal jeg, idet jeg villig indrømmer Rigtigheden af en stor Deel af hvad den høitærede Minister bemærkede, dog tillade mig at udtale, at endeel af Theater-Regnskabet og endeel af Udgifterne til Theatret jo dog blive optagne i Finantsloven, og det synes derfor at være i Overeensstemmelse med hvad man ellers vil indføre, at Regnskabsaaret forandres i Overeensstemmelse dermed. Jeg for min Person skal imidlertid, som tidligere anført, ikke lægge nogen videre Vægt derpaa, og jeg troer heller ikke, at Udvalget gjør det.

Der blev af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) stillet et Spørgsmaal til mig. Jeg kan naturligvis kun være lidet tilbøielig til at besvare et Spørgsmaal angaaende en Eventualitet, med Hensyn til hvilken jeg ikke kan overse, om den nogensinde vil indtræde; paa den anden Side troede jeg Svaret for en stor Deel laa i hvad jeg havde bemærket om, hvad denne Forandring i mine Dine betød. Da vi nu have hørt af den høitærede Minister, at der ingen Fare er, men at der er al mulig Ud sigt til, at Theatret ikke alene vil komme igjennem med de 50,000 Rd. Tilskud, men endog vil kunne oplægge sig en Reservefond, og Tilstanden ved Theatret — jeg mener den økonomiske Tilstand — saaledes i alle Henseender maa anses at være særdeles glædelig, saa kan jeg gjerne udtale, hvad jeg idetmindste har opfattet som Udvalgets Fleertals Mening: det meente, at, dersom der skulde vise sig en Underbalance ved Theatret, saa vilde det gaae, som den ærede Minister har anført, saa vilde Theatret søge at skaffe sig Credit; dersom det saa ikke kunde betale den Gjæld, det derved kom i, men maatte gjøre yderligere Gjæld, saa meente man, det maatte gaae Theatret som enhver anden Debitor, saa vilde det blive ind-